

RP 57/2002 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet ändras.

Kommunikationsverket skall ges behörighet att framöver vara den nationella ansvariga myndighet som inriktar sig på dataskydd och kränkningar av dataskyddet. Nya uppgifter som föreslås ankomma på ämbetsverket är insamling av uppgifter om, utredning och hindrande av kränkningar av dataskyddet samt tillhandahållandet av information om ärenden som hänför sig till datasäkerheten.

Avsikten är dessutom att på lagnivå föreskriva om skyldigheten för teleföretag att underätta Kommunikationsverket om fel och störningar i telenät och teletjänster, vilka bestämmelser förut har utfärdats i form av föreskrifter. Det föreslås att anmälningsskyldigheten utvidgas så att den även omfattar kränkningar av dataskyddet och hot mot dataskyddet.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	3
1. Nuläge och föreslagna ändringar	3
2. Propositionens verkningar	4
3. Beredningen av propositionen	5
DETALJMOTIVERING.....	7
1. Lagförslag.....	7
1.1. Lagen om ändring av lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet	7
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter.....	10
2.1. Statsrådets förordning om kommunikationsförvaltningen.....	10
2.2. Statsrådet förordning om ändring av reglementet för statsrådet	10
2.3. Kommunikationsverkets föreskrift om informationsskyldigheten i fråga om kränkningar av dataskyddet samt fel och störningar i telenät och teletjänster	10
3. Ikraftträdande.....	10
4. Lagstiftningsordning	10
LAGFÖRSLAG	11
om ändring av lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet.....	11
PARALELLTEXT.....	14
om ändring av lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet.....	14

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

I Finland har inte tidigare funnits någon nationell CERT-verksamhet (Computer Emergency Response Team). Vissa kommersiella företag har tillhandahållit tjänster i anslutning till CERT för begränsade grupper av användare. Dessutom har CSC-Tieteellinen Laskenta Oy upprätthållit FUNET CERT-tjänsten för forskningsnätet FUNET:s användare.

Hoten mot och kränkningarna av dataskyddet samt nätbrottsligheten har dock ökat i den grad i samhället att det är nödvändigt att tillätta en ansvarig myndighet som ges i uppgift att säkerställa och utveckla datasäkerheten och beredskapen för kränkningar av dataskyddet under normala förhållanden samt informera om hot mot och kränkningar av dataskyddet.

Kommunikationsverkets CERT-verksamhet kan inte anses försvaga verksamhetsbetingelserna för kommersiella aktörer inom området för dataskydd, eftersom Kommunikationsverket inte har för avsikt att erbjuda samma tjänster. CERT-verksamheten kan t.o.m. främja efterfrågan på kommersiella datasäkerhetstjänster i och med att de instanser som tar kontakt ges handledning i att förbättra nivån på den egna datasäkerheten och uppmanas att anlita företag som tillhandahåller datasäkerhetslösningar.

I samband med beredningen av ärendet föreslogs även alternativa modeller i vilka CERT-uppgiften fördelades på flera olika organisationer. Slutligen beslutade man sig för att av tydlighetsskäl föreslå Kommunikationsverket till ansvarig myndighet. Uppgifter som hänför sig till CERT-verksamheten och främjar datasäkerheten sköts dessutom av bl.a. polisen och försvarsmakten. Polisens uppgifter i anslutning till datasäkerheten omfattar huvudsakligen utredning av brott, men uppmärksamhet fästs även vid förebyggande brottsutredning. I synnerhet skyddspolisen är intresserad av sådan datanätsverksamhet som hotar rikets säkerhet. Försvarsmaktens upp-

gift vid säkerställande av dataskyddet har begränsats till skydd av de egna datanäten i samband med informationskrigsföring. Vid polisen har inrättats en ny CERT-resultatenhet och för dess verksamhet anställs ny personal. Kostnaderna för polisens CERT-verksamhet har för år 2002 beräknats uppgå till ca 675 000 euro. Kommunikationsverket kommer givetvis att samarbeta med de här andra instanser.

CERT-FI kommer till en början att samla in information om hot mot och kränkningar av dataskyddet. Verksamheten utvidgas gradvis så att den omfattar mångsidigare åtgärder för upptäckt, utredning och förebyggande av kränkningar och problem som hänför sig till dataskyddet. Tjänsten kan anlitas av företag, förvaltningen och även av enskilda medborgare. I det moderna samhället befinner sig enskilda människor och små företag som har en nätförbindelse, men som inte har behövliga resurser och/eller kunskap för att upprätthålla en tillräcklig datasäkerhetsnivå, i en särskilt sårbar ställning. Dessa användargrupper har ett behov av såväl kommersiella som offentliga CERT-tjänster.

Eftersom de problem som hänför sig till datasäkerheten är av internationell karaktär kommer CERT-FI dessutom att noggrant följa utvecklingen och bedriva samarbete även på internationell nivå.

En aktiv informationsverksamhet hör nära samman med CERT-verksamheten. En tidsenlig information om de nyaste åtgärderna och produkterna för förbättrande av dataskyddet kan öka användarnas förtroende för telekommunikation, vilket i sin tur främjar användningen av nya tjänster i informations-samhället. Fastän information om bl.a. hot som hänför sig till informationsnäten också för närvarande finns att tillgå, måste den samlas från olika källor och dessutom finns informationen inte alltid tillgänglig på det egna modersmålet. Den information som tillhandahålls av CERT-FI skall vara felfri och kunna nås tillräckligt snabbt.

I samband med beredningen av lagen om

integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet förutsåg man i regeringens proposition (RP 85/1998 rd) att när telekommunikationens betydelse ökar och de tekniker som använts blir mångsidigare, blir både samhället och användarna allt sårbarare när det gäller dataskyddet inom telekommunikation. I propositionen konstaterades att det därför är ändamålsenligt att följa kommunikationsformernas tekniska utveckling och eventuella hot som uppstår vid användningen av dem samt att vid behov ingripa i dem i syfte att åstadkomma en tillräcklig minimiskyddsnivå.

Lagstiftning och praxis i utlandet

I alla nordiska länder har man dryftat och fått till stånd informationssäkerhetspolitiska riktlinjer och mål. Likaså går utvecklingen ständigt framåt i fråga om användningen av data- och kommunikationsteknologi inom den offentliga sektorn. En allmän lag om datasäkerhet har dock inte stiftats i något av de nordiska länderna, således inte heller i Finland. Av andra länder anses Tyskland och Frankrike, åtminstone inom Europeiska unionens område, vara föregångare med tanke på lagstiftningen om datasäkerhet samt i fråga om organiseringen av datasäkerhetsarbetet. England i sin tur har specialiserat sig på utveckling av standarder och kvalitetscertifiering i anslutning till datasäkerhet. Globalt sett anses Förenta staterna och Kanada vara ledande länder när det gäller att organisera datasäkerhetsregleringen och datasäkerhetsarbetet.

I Europa finns det tiotals CERT-aktörer. De system som tillämpas i de olika länderna skiljer sig från varandra i frågor som t.ex. om de i landet verksamma enheterna är nationella CERT-aktörer eller CERT-enheter som har specialiserat sig på datasäkerheten vid universiteten eller alternativt på det kommersiella CERT-utbudet, eller om det finns olika slags CERT-aktörer i landet. Av de nordiska länderna finns åtminstone i Danmark en nationell CERT-verksamhet, vars uppgiftsområde och befogenheter i stor utsträckning motsvarar den modell som föreslås för Finland.

2. Propositionens verkningar

Ekonomiska verkningar

Den CERT-FI-verksamhet som skall inrättas föreslås höra till Kommunikationsverkets datasäkerhetsenhet. För ordnandet av verksamheten har vid enheten inrättats tre nya tjänster och de ekonomiska verkningarna av CERT-verksamheten 2002 är enligt uppskattning 350 000 euro. Summan består av följande poster: 25 000 euro för investeringar i och upprätthållande av ett CERT-FI-testcenter (fast Internetanslutning, hårdvara och program som behövs i testsystemen), 25 000 euro för investeringar i och upprätthållande av de tekniska systemen för CERT-FI (ADB-system, system för e-postlistor och röstbrevstjänster) samt som den största enskilda posten 100 000 euro/person för avlöning av personalen (löner inklusive bikostnader, andel av gemensamma kostnader samt särkostnader). Avsikten är att denna summa på 350 000 euro år 2002 täcks med överskott från Kommunikationsverkets övriga verksamhet och sålunda har lagen inga direkta verkningar på statsekonomi. Efter 2002 finansieras verksamheten med de inkomster som inflyter av avgifter, om vilka bestämmelser intas i 26 a §. Kommunikationsverkets CERT-verksamhet var ursprungligen avsedd att vara en tjänst som tillhandahålls dygnet runt, men för närvarande sköts verksamheten med minimiresurser under tjänstetid tills dess alternativen för hur en utvidgning av verksamheten skall finansieras blir utredda.

Kommunikationsverket har hösten 2001 låtit göra en utredning om CERT-verksamheten i Finland. I utredningen undersöktes olika myndigheters och kommersiella instansers roll som tillhandahållare av CERT-tjänster. Kommunikationsverkets offentliga CERT-verksamhet ansågs inte utgöra något hinder för parallell kommersiell verksamhet. Inom CERT-FI-verksamheten kommer det huvudsakliga arbetsfältet att bestå av information. Datasäkerhetsföretag och andra företag som tillhandahåller datatekniska tjänster upplever en sådan koordinerad informationsverksamhet som positiv, eftersom den kan medföra att trycket hos företagen när

det gäller att ge ut egen information minskar. Den huvudsakliga uppgiften för dessa företag är att antingen tillhandahålla tjänster med anknytning till eftervärden av sådana överträdelser av datasäkerheten som upptäckts av systemet eller av någon organisation och/eller tjänster som hänför sig till konsultation i datasäkerhetsfrågor. CERT-FI kommer att åtminstone i viss mån styra dem som anmäler överträdelser av dataskyddet att anlita tjänster som tillhandahålls av dessa företag.

Verkningar i fråga om organisation och personal

Kommunikationsverket har anställt ny personal med tanke på inledandet av CERT-verksamheten och sålunda föranleder genomförandet av propositionens sakinnehåll en ökning av personalen. Verksamheten är till sin karaktär sådan att det förutsätts att de nya personer som anställs tillhör eliten inom sitt gebit och att deras kunskapsnivå ständigt upprätthålls. Om CERT-verksamheten utvidgas så att tjänsten tillhandahålls dygnet runt måste antalet anställda inom CERT-verksamheten utökas avsevärt från det nuvarande.

Övriga verkningar

Utbudet på tillförlitliga tjänster som tillhandahålls av en i egenskap av myndighet trovärdig ny aktör på datasäkerhetsområdet innebär en extraförmån med tanke på företagens och konsumenternas ställning. För att CERT-FI skall fungera på ett framgångsrikt sätt förutsätts dock att informationen om hot mot och kränkningar av dataskyddet samlas in på ett och samma ställe. Därför föreslås att den informationsskyldighet som för dataföretagens del grundar sig på redan gällande författningar utvidgas.

Propositionen har inga skadliga verkningar i fråga om miljön.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid kommunikationsministeriet i samarbete med Kommunikationsverket. Utlåtanden om propositionen har inbegärts hos 162 aktörer i branschen. Sammanlagt 27 instanser har

inkommit med ett utlåtande. Av ministerierna gav justitieministeriet, inrikesministeriet och finansministeriet och av de andra myndigheterna centralkriminalpolisen, konkurrensverket, konsumentverket, skyddspolisen, dataombudsmannens byrå och Kommunikationsverket utlåtanden om saken. Av teleoperatörerna inkom Elisa Communications Abp, Finnet-förbundet, Radiolinja Ab, Sonera Abp och Telia Mobile Ab med utlåtande och av organisationerna FiCom, Handelns centralförbund, Centralhandelskammaren, Förbundet för direktmarknadsföring i Finland rf, Företagarna i Finland och Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund. Andra remissinstanser var CSC-Tieteellinen Laskenta Oy, Helsingfors universitet, HM&V Research Oy, Försörjningsberedskapscentralen, Nordea Bank Finland, Posten Finland och Tammerfors tekniska högskola.

På basis av utlåtandena sammanställdes ett den 24 januari 2002 daterat sammandrag av utlåtandena. I utlåtanden förhöll man sig i allmänhet mycket positivt till inrättandet av en nationell CERT-myndighet och till att uppgiften anförtros Kommunikationsverket. En allmän önskan var också att definitioner och frekventa begrepp skall fastställas närmare. Teleföretagen kritiserade så gott som samstämmigt den föreslagna modellen, i vilken föreslås att bestämmelsen om teleföretagens skyldighet att anmäla fel och störningar till Kommunikationsverket tas in i lagen, medan den tidigare endast ingått i verkets föreskrifter. Samma instanser upplevde finansieringen av verksamheten som problematisk, i synnerhet beträffande år 2002, då verksamheten enligt förslag skall finansieras med överskottet från Kommunikationsverkets övriga verksamhet. Även andra instanser fäste uppmärksamhet vid de framtida finansieringsplanerna och framförde önskemål om preciserade kalkyler och om en eventuell finansiering med budgetmedel, varvid nyttan av verksamheten mer vidsträckt fördelar sig på olika samhällssektorer. Polismyndigheterna uttryckte sin oro för frågor som gäller gränsdragningen mellan polismyndigheternas och Kommunikationsverkets uppgifter, samarbetet mellan dessa instanser samt skillnaderna mellan polisens och Kommunikationsverkets rätt till upplysningar. Kommunika-

tionsministeriet har förhandlat med instanser som företräder polisen och som ett resultat av förhandlingarna har man nått enighet om att den administrativa ramen för CERT-verksamheten slås fast i den föreslagna lagen. Under våren tillsätts en särskild arbetsgrupp för att dryfta frågor som hänför sig till bl.a. rätten till upplysningar.

Propositionen baserar sig på ett beslut i regeringsprogrammet om att det skall utredas hur de säkerhets- och skyddstekniska frågorna i anslutning till datakommunikationen och datakommunikationsnäten skall ordnas förvaltningsmässigt.

Finanspolitiska ministerutskottet fattade den 12 juni 2001 beslut om det förvaltningsmässiga ansvaret beträffande datasäkerheten i Finland. Enligt beslutet är arbetsfördelningen mellan myndigheterna när det gäller administreringen av datasäkerheten i undantagsförhållanden redan mycket klar, däremot är fördelningen av det administrativa ansvaret under normala förhållanden oklara. Kränkningar av datasäkerheten under dylika förhållanden kan utgöra ett klart hot mot samhällsfunktionerna. I beslutet gavs kommunikationsministeriet i uppgift att bereda dels överföringen av ansvaret i fråga om CERT-verksamheten på Kommunikationsverket, dels de författningsändringar som hösten 2001 ges till riksdagen på grund av detta. Enligt beslutet skall Kommunikationsverkets ansvar för insamling av uppgifter om och utredning av kränkningar av dataskyddet börja den 1 januari 2002.

Inrättandet av CERT-FI kommer inte att påverka de kommersiella CERT-enheternas verksamhet. Insamling av uppgifter om och utredning av kränkningar av dataskyddet, som är ämbetsverkets huvudsakliga uppgift, kommer att omfatta bl.a. en riksomfattande uppföljning av verksamheten, dokumentering och statistikföring, avgivandet av information om verkets upptäckter, utfärdandet av rekommendationer, råd och handledning i syfte att utveckla datasäkerheten, undersökning, testning och utveckling av lösningar som gäller dataskyddet, konsultation i förebyggande syfte och utfärdande av varningar

som hänför sig till problem inom dataskyddet, tillhandahållandet av snabb hjälp i fråga om omedelbara problem, samarbetet inom datasäkerhetsområdet, uppföljning av den internationella utvecklingen och internationella myndighetskontakter.

I och med CERT-verksamheten kommer man att sörja för att konfidentialiteten i fråga om de uppgifter som lagras i Kommunikationsverkets datasystem ägnas särskild uppmärksamhet. I 24 § offentlighetslagen finns visserligen inte någon uttrycklig sekretessgrund som direkt skulle vara tillämplig på de identifieringsuppgifter eller andra motsvarande uppgifter som den som vänder sig till CERT-myndigheten eventuellt anmäler för att få tjänster. Det är dock fråga om rättsobjekt som skall skyddas som privata intressen, t.ex. skydd för privatlivet samt affärs- och yrkeshemligheter. I 10 § 2 mom. grundlagen skyddas förtroliga meddelanden. Skyddet har ansetts omfatta både innehållet i meddelandet och andra uppgifter om meddelandet som kan ha betydelse för bevarandet av förtroligheten. Exempel på dylika uppgifter är bl.a. de identifieringsuppgifter som uppkommer vid kommunikationen. I synnerhet när det gäller företag är det viktigt att det säkerställs att givna uppgifter hålls hemliga eftersom redan enbart en uppgift om att ett företag som ansetts tillförlitligt har blivit föremål för angrepp på eller kränkningar av dataskyddet kan orsaka företaget ekonomiska problem i form av sämre trovärdighet. I dylika fall kan Kommunikationsverkets skyldighet att hemlighålla uppgifter som erhållits inom CERT-verksamheten grunda sig på antingen 24 § 7 punkten offentlighetslagen, enligt vilken handlingar som gäller skyddsarrangemang för data- och kommunikationssystem och genomförandet av arrangemangen är sekretessbelagda, eller 24 § 20 punkten, i vilken sekretessgrunden är affärs- och yrkeshemligheter eller motsvarande uppgifter som kan orsaka ekonomisk skada för näringsidkaren. Närmare förhandlingar om hur rätten att få upplysningar i anslutning till CERT-verksamheten skall fördelas mellan myndigheterna kommer att föras våren 2002.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lagen om ändring av lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet

3 § Definitioner

Det föreslås att till paragrafen fogas en ny 4 a punkt, i vilken definieras bl.a. kränkning av dataskyddet, som även förekommer annanstans i lagen. Definitionen har härletts från begreppet dataskydd inom televerksamhet, som beskrivs i paragrafens föregående punkt. Enligt förslaget skall som kränkning av dataskyddet anses en gärning eller händelse till följd av vilken de till dataskyddet hörande elementen i fråga om information, telekommunikation eller datasystem äventyras. Som en gärning enligt definitionen skall i första hand avses en gärning som kan hänföras till en människa, t.ex. intrång i eller ändring av information i ett datasystem. Som en gärning skall också anses ett sådant hot om en konkret gärning som kan hänföras till en människa. Som en händelse skall enligt förslaget anses hot om gärning eller en kränkning som uppstår utan att vara omedelbart försakad av en människa.

Dessutom ändras 13 punkten i fråga om ministeriets namn. Trafikministeriet har fr.o.m. den 1 september 2000 varit kommunikationsministeriet.

6 § Teleföretagets skyldigheter

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 och ett nytt 4 mom. I synnerhet 3 mom. kommer att utvidga teleföretagens nuvarande informationsskyldighet gentemot Kommunikationsverket. Tidigare har skyldigheten baserat sig på Kommunikationsverkets föreskrift (THK 41/1997) och omfattat bl.a. skyldighet att rapportera om mycket betydande fel- och störningssituationer i telenät och te-

letjänster. Nu föreslås att denna skyldighet skall tas in i lagen och samtidigt utvidgas så, att vid sidan om betydande fel- och störningssituationer skall information även ges om betydande kränkningar av dataskyddet och om hot om sådana. Teleföretaget skall dessutom ge information om de åtgärder som vidtas för att hindra att motsvarande situationer upprepas. Kommunikationsverket kommer att meddela nya föreskrifter om skyldigheten att anmäla kränkningar av dataskyddet samt fel och störningar i anslutning till telenät och teletjänster.

I 4 mom. tas den bestämmelse om skyldigheten för teleföretag att anmäla betydande fel och störningar i telenät och teletjänster till nödcentralen in i lagen. Tidigare ingick denna bestämmelse i ämbetsverkets föreskrifter. Bestämmelsen kompletteras ytterligare av Kommunikationsverkets rekommendation gällande givandet av information om störningar i nödkommunikationerna (THK 2/95). Förfaringsätten enligt rekommendationen är fortfarande tillämpliga.

Det föreslås att för de båda momentens del skall en betydande händelse utgöra en gräns för när anmälan skall göras. Vid bedömningen av om en händelse är betydande eller inte, skall uppmärksamhet fästas vid hur felet eller störningen påverkar teleföretagets servicenivå, tillgängligheten av servicen, den geografiska omfattningen eller samtrafiken. Om det är fråga om en kränkning av dataskyddet skall uppmärksamhet fästas vid om felet eller störningen medför fara för det allmänna telenätet eller de allmänna teletjänsternas tillgänglighet eller integritet eller för konfidentialiteten i fråga om telekommunikationen. Anmälningarna skall göras utan dröjsmål.

I 3 § 3 punkten i lagen som nu ändras (så kallad lagen om datasekretess vid telekommunikation) definieras begreppet teleföretag, och avsikten är inte att i detta sammanhang ändra det. Enligt definitionen är ett teleföretag en fysisk eller juridisk person som för allmänt bruk tillhandahåller i telemarknads-

lagen avsedda prestationer som personen i fråga själv producerar och som hör till televerksamheten. I definitionen av teleföretag hänvisas till telemarknadslagen, som har ett snävare tillämpningsområde. Eftersom tillämpningsområdet för lagen om datasekretess vid telekommunikation inte har begränsats på motsvarande sätt, skall bestämmelserna i lagen iakttas även vid tillhandahållandet av sådana prestationer i anslutning till televerksamhet som inte omfattas av telemarknadslagens tillämpningsområde. Av detta följer att lagen om datasekretess vid telekommunikation tillämpas på bl.a. Internet-tjänster, e-posttjänster och allmänna dataöverföringstjänster. Vid kommunikationsministeriet pågår som bäst ett beredningsarbete i två faser för revidering av telemarknadslagen till en lag gällande kommunikationsmarknaderna, och i detta sammanhang kommer definitionerna och begreppen i lagen att ses över. Ministeriet har också inlett det beredningsarbete som har som mål att nationellt sätta i kraft direktivet om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom sektorn för elektronisk kommunikation, som sannolikt våren 2002 slutligen kommer att godkännas i EU. Direktivet kommer att förutsätta ändringar i lagen om datasekretess vid telekommunikation, varför man ännu i det sammanhanget kan återkomma till oklara begrepp och definitioner.

18 § Utlämnande av uppgifter till myndigheter

I propositionen föreslås att 4 mom. ändras så, att i lagen utöver den nuvarande hänvisningen till tvångsmedelslagen även intas en hänvisning till polislagen. På basis av båda dessa lagar har en myndighet haft rätt att få identifieringsuppgifter i anslutning till brott. Polislagen stiftades 1995 och tvångsmedelslagen 1987. Genom ändringen av momentet korrigeras alltså det faktum att det i lagen inte uttömmande har hänvisats till de lagar på grundval av vilka identifieringsuppgifter lämnas ut.

23 § Styrning och tillsyn

Ändringarna i 1, 2 och 4 mom. beror på att

namnet på Teleförvaltningscentralen den 1 september 2001 ändrades till Kommunikationsverket.

Den egentliga ändringen av sakinnehållet i paragrafen gäller den nya 3 punkten i 2 mom. Ändringen är samtidigt av central betydelse med tanke på hela lagen. I den nya 3 punkten ges Kommunikationsverket i uppgift att sköta ärenden som hänför sig till insamling av uppgifter om och utredning av kränkningar av dataskyddet samt att informera om datasäkerhetsärenden. Avsikten är att insamling av uppgifter om kränkningar av dataskyddet och hot om sådana skall omfatta insamling av uppgifter på eget initiativ med hjälp av kontakter samt registrering och behandling av anmälningar som tas emot per telefon, fax eller elektronisk post. Utredningen av dataskyddskränkningar och -problem föreslås omfatta rådgivning och handledning för kunden. Vid behov kan Kommunikationsverket ha kontakt med den som tillhandahåller tjänsten.

Det föreslås att CERT-FI-organets uppgiftsområde, på det sätt som också anges i paragrafen, skall omfatta de problem som via de allmänna telenäten hänförs till datasystemen och telekommunikationen. Sålunda skall CERT-FI utreda anmälningar som gäller sådana kränkningar av eller problem i anslutning till dataskyddet som utifrån via det allmänna telenätet angriper datasystemet.

24 § Rätt till upplysningar och utlämnande av uppgifter

Paragrafen ändras i fråga om Teleförvaltningscentralens namn. Dessutom fogas till rubriken ett omnämnande om utlämnande av uppgifter och till bestämmelsen ett nytt 2 mom. enligt vilket Kommunikationsverket har rätt att lämna ut identifieringsuppgifter som det erhållit vid insamling av uppgifter om och utredning av kränkningar av dataskyddet till de teleföretag vilkas nätverk eller tjänster har utnyttjats vid kränkningen av dataskyddet.

Behovet att lämna ut identifieringsuppgifter har framkommit t.ex. i situationer där Kommunikationsverket på eget initiativ, av

ett teleföretag eller av någon annan har fått uppgifter t.ex. om en IP-adress från vilken nättrafiken avsiktligt eller oavsiktligt störs eller försök till intrång i systemen görs. I dylika fall borde Kommunikationsverket kunna meddela denna IP-adress till ett teleföretag som har möjlighet att ingripa i den störande verksamheten t.ex. genom att hindra trafiken från denna adress eller genom att stänga tjänsten. Möjligheten att lämna ut käll- och destinationsadresser är viktig i situationer där försök till störningar av nättrafiken eller intrång i systemet görs med förfalskade nätadresser och det behövs koordinering mellan teleföretagen för att man skall kunna spåra de verkliga nätadresser som orsakar störningen. Om identifieringsuppgifterna har erhållits från ett företag som är föremål för ett angrepp och som kan orsakas ekonomisk skada om angreppet avslöjas eller om det eljest är fråga om en uppgift som skall hållas hemlig med stöd av offentlighetslagen förutsätter utlämnandet av identifieringsuppgifter till ett teleföretag att även den som lämnar ut uppgifterna och som är föremål för angreppet ger sitt samtycke till detta.

De sekretessbestämmelser i offentlighetslagen som är förpliktande för Kommunikationsverket har visat sig vara problematiska med tanke på CERT-verksamheten och därför har det ansetts nödvändigt att bestämma om en begränsad möjlighet att lämna ut identifieringsuppgifter som insamlats eller erhållits i CERT-verksamheten till de teleföretag som berörs av kränkningen. Denna rätt att lämna ut uppgifter är nödvändig för att CERT-enheten effektivt och snabbt skall kunna sköta sin lagstadgade uppgift att reda ut kränkningar av dataskyddet och därmed förebygga skadliga verkningar av dessa kränkningar. Dessutom är det skäl att beakta att teleföretag enligt 12 § lagen om datasekretess vid telekommunikation har rätt att lämna ut identifieringsuppgifter till varandra för vissa bestämda ändamål, bl.a. för förebyggande av missbruk.

Eftersom identifieringsuppgifter skall kunna lämnas ut endast till teleföretag och bara i den omfattning som är nödvändig med hänsyn till förebyggandet eller avvärjandet av kränkningar av dataskyddet kan bestämmelsen anses stämma överens med bestämmel-

sen om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter i 26 § offentlighetslagen, enligt vilken en myndighet kan lämna ut uppgifter ur en sekretessbelagd handling om det i lag särskilt tagits in uttryckliga bestämmelser om rätten att lämna ut uppgifter.

25 § Tvångsmedel

Paragrafens 1 mom. ändras till den del att Teleförvaltningscentralens namn ändras till Kommunikationsverket.

26 a § Tillsynsavgift

I propositionen föreslås en ny 26 a §, i vilken Kommunikationsverket bemyndigas att uppbära tillsynsavgift för finansiering av CERT-FI-verksamheten från ingången av 2003. Avgiften skall uppbäras hos alla de teleföretag som enligt telemarknadslagen är skyldiga att göra en televerksamhetsanmälan till kommunikationsministeriet. Närmare bestämmelser om tillsynsavgiften skall utfärdas genom kommunikationsministeriets förordning om Kommunikationsverkets avgifter.

I praktiken kommer man att bestämma att grunden för avgiften är en viss procentuell andel av omsättningen på den televerksamhet som företaget bedriver och som omfattas av anmälningsskyldigheten. Till storleken skall avgiften vara sådan att det är möjligt att med den täcka kostnaderna för CERT-verksamheten. Kostnaderna för CERT-verksamheten har för år 2002 uppskattats till 350 000 euro, dvs. ca 2,1 miljoner mark. Enligt den telekommunikationsstatistik 2001 som kommunikationsministeriet publicerat kan omsättningen på den televerksamhet som omfattas av anmälningsskyldigheten och som bedrivs i alla de ca 60 aktiva teleföretagen uppskattas till 2700 miljoner euro år 2000. Om omsättningen uppskattas vara lika stor 2003 måste man för att täcka kostnader på 300 000 euro fastställa avgiftens procentuella andel till ca 0,011 % av omsättningen på den televerksamhet som omfattas av anmälningsskyldigheten.

Det föreslås att denna paragraf i lagen träder i kraft tidigast den 1 januari 2003.

27 § Brott mot bestämmelserna om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet

Det föreslås att till 1 mom. 2 punkten fogas en hänvisning till de nya 6 § 3 och 4 mom. så, att för sådan även i dessa moment avsedd försummelse att iaktta den informationsskyldighet som gäller teleföretag skall utdömas böter, om inte förseelsen skall anses vara ringa. Förseelserna skall i avsaknad av bestämmelser om målsägandens åtalsrätt höra under allmänt åtal.

28 § Ändringssökande

De ändringar som föreslås i paragrafen beror på Teleförvaltningscentralens namnändring.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

2.1. Statsrådets förordning om kommunikationsförvaltningen

Avsikten är att när lagen har trätt i kraft ändras 1 § statsrådets förordning om kommunikationsförvaltningen så, att till den fogas en ny 7 punkt i vilken Kommunikationsverkets uppgifter preciseras med avseende på CERT-verksamheten. Uppgiftsbeskrivningen är likriktad som den som finns i lagens 23 §, även om beskrivningen i förordningen är något mer omfattande.

2.2. Statsrådet förordning om ändring av reglementet för statsrådet

Avsikten är att samtidigt med ändringen av kommunikationsförvaltningsförordningen även ändra reglementet för statsrådet. Genom ändringen fogas till 22 § en ny 12 a punkt. Den nya punkten föranleds av CERT-verksamheten som ges till Kommunikationsverket. Eftersom ämbetsverket är en inrätt-

ning som lyder under kommunikationsministeriet, skall det allmänna utvecklandet och den allmänna styrningen av de nya uppgifter som överförs på ämbetsverket tas in i de författningar som gäller ministeriets verksamhetsområde. Det föreslås att 22 § 2 mom. dessutom ändras så att Teleförvaltningscentralens namn i förteckningen över verksamhetsområden ersätts med Kommunikationsverket.

2.3. Kommunikationsverkets föreskrift om informationsskyldigheten i fråga om kränkningar av dataskyddet samt fel och störningar i telenät och tele-tjänster

Kommunikationsverket har berett en föreskrift som delvis skall ersätta den tidigare föreskriften om rapportering av fel- och störningssituationer (THK 41/1997). Avsikten är att genom den nya föreskriften precisera den utvidgade informationsskyldighet för teleföretag som föreslås i lagen.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst. Det föreslås att 26 a § om tillsynsavgifter likväl träder i kraft tidigast den 1 januari 2003.

4. Lagstiftningsordning

I lagförslaget ingår bestämmelser genom vilka teleföretagens skyldigheter gentemot Kommunikationsverket utvidgas. Utfärdandet av för enskilda personer, sammanslutningar och myndigheter bindande rättsnormer hör till riksdagen, varför förslaget skall utfärdas genom lag.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om ändring av lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 22 april 1999 om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999) 3 § 13 punkten, 6 §, 18 § 4 mom., 23 och 24 §, 25 § 1 mom., 27 § 1 mom. 2 punkten och 28 §,
av dessa lagrum 18 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1148/2001 och 27 § 1 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 1120/2001, samt
fogas till 3 § en ny 4 a-punkt och till lagen en ny 26 a § som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

4 a) *kränkning av dataskyddet* en gärning eller händelse till följd av vilken konfidentialiteten, integriteten eller tillgängligheten i fråga om information, telekommunikation eller datasystem äventyras,

13) *ministeriet* kommunikationsministeriet, om inte något annat bestäms genom förordning av statsrådet.

6 §

Teleföretagets skyldigheter

Teleföretaget skall sörja för dataskyddet inom den televerksamhet som det bedriver. Teleföretaget skall, vid behov i samarbete med andra teleföretag, upprätthålla en med beaktande av den tekniska utvecklingen tillräcklig och med hänsyn till kostnaderna skälig säkerhetsnivå.

Teleföretaget skall informera abonnenterna om de särskilda risker som hänför sig till säkerheten i företagets teletjänster samt om

möjligheterna att avhjälpa dem och kostnaderna för åtgärder i samband därmed.

Teleföretaget skall underrätta Kommunikationsverket om betydande kränkningar av dataskyddet när det gäller telenät och teletjänster och hot mot sådana tjänster samt om betydande fel och störningar i telenät och teletjänster jämte åtgärder som vidtas för att hindra att sådana kränkningar, hot, fel och störningen upprepas. Kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om hur kränkningar av dataskyddet och hot mot sådana samt fel och störningar i telenät och teletjänster skall anmälas till Kommunikationsverket.

Teleföretaget skall anmäla betydande fel och störningar i telenät och teletjänster också till nödcentralen.

Genom beslut av ministeriet utfärdas vid behov bestämmelser om vad som skall beaktas när frågan om vad som är skäliga kostnader och en tillräcklig säkerhetsnivå enligt 1 mom. bedöms.

18 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter

Bestämmelser om en myndighets rätt att vid förundersökning av ett brott få identifiera

ringsuppgifter finns i tvångsmedelslagen (450/1987). Bestämmelser om en myndighets rätt att förhindrande av brott få identifieringsuppgifter bestäms i polislagen (493/1995).

23 §

Styrning och tillsyn

Den allmänna styrningen och utvecklingen av televerksamheten ankommer på ministeriet. Ministeriet skall i samarbete med Kommunikationsverket, datasekretessmyndigheterna, teleföretagen, den industri som tillverkar teleutrustning och de sammanslutningar som företräder användarna främja integritetsskyddet vid telekommunikation och dataskyddet inom televerksamhet.

Kommunikationsverket skall

1) övervaka att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter iakttas, till den del inte något annat följer av 3 mom.,

2) vid behov meddela tekniska föreskrifter om teleföretagens verksamhet samt om teleutrustningar, telenät och teletjänster på det sätt som denna lag förutsätter,

3) via de allmänna telenäten arbeta med insamling av uppgifter om och utredning av kränkningar av dataskyddet i anslutning till datasystem och telekommunikation samt informera om frågor i anslutning till datasäkerheten.

Dataombudsmannen skall övervaka att bestämmelserna i 20 och 21 § om abonnentens förbuds rätt och förhandssamtycke iakttas.

Om ett ärende som Kommunikationsverket behandlar gäller ett förfarande som kan strida mot personuppgiftslagen (523/1999), kan Kommunikationsverket till denna del överföra ärendet för att behandlas enligt nämnda lag.

24 §

Rätt till upplysningar och utlämnande av uppgifter

Utan hinder av vad som någon annanstans i lag bestäms om sekretess har ministeriet,

Kommunikationsverket och dataombudsmannen rätt att, för utförande av uppgifterna enligt 23 §, av teleföretag, deras sammanslutningar, ägare och innehavare av telenät samt teleentreprenörer, den som publicerar abonnentkataloger och den som bedriver direktmarknadsföring få behövliga uppgifter om deras verksamhet enligt denna lag.

Kommunikationsverket har rätt att lämna ut identifieringsuppgifter som det erhållit vid insamling av uppgifter om och utredning av kränkningar av dataskyddet till de teleföretag vilkas nätverk eller tjänster har utnyttjats vid kränkningen av dataskyddet. Uppgifterna får lämnas ut endast i den omfattning som är nödvändig för att förebygga kränkningar av dataskyddet.

25 §

Tvångsmedel

Om någon bryter mot denna lag eller mot bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den, kan Kommunikationsverket ålägga honom att rätta sitt fel eller sin försummelse. Kommunikationsverket kan förenas åläggandet med vite eller med hot om att verksamheten avbryts helt eller delvis eller att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

26 a §

Tillsynsavgift

För Kommunikationsverkets tillsyn och andra prestationer enligt 23 § 2 mom. 3 punkten tas av företag som gjort televerksamhetsanmälan med stöd av 5 § telemarknadslagen ut en tillsynsavgift som bestäms på basis av deras omsättning. Bestämmelser om storleken på tillsynsavgiften utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet så att avgifterna täcker kostnaderna för myndighetsverksamheten. I fråga om avgifterna gäller i övrigt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

27 §

*Brott mot bestämmelserna om integritets-
skydd vid telekommunikation och dataskydd
inom televerksamhet*

Den som uppsåtligen

2) försummar de förpliktelser i anslutning
till dataskyddet inom televerksamhet som re-
gleras i 6 § 1, 3 eller 4 mom.,

skall, om inte strängare straff för gärningen
föreskrivs någon annanstans i lag, för brott
mot bestämmelserna om integritetsskydd vid
telekommunikation och dataskydd inom tele-
verksamhet dömas till böter.

28 §

Ändringssökande

I beslut som Kommunikationsverket har
meddelat med stöd av denna lag får ändring
sökas enligt förvaltningsprocesslagen
(586/1996). Kommunikationsverket kan i sitt
beslut bestämma att beslutet skall iakttas
trots att det inte har vunnit laga kraft. Be-
svärsmyndigheten kan dock förbjuda verk-
ställigheten av beslutet tills besvären har av-
gjorts.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens
26 a § träder dock i kraft först den 20 .

Helsingfors den 19 april 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Lag**om ändring av lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 22 april 1999 om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999) 3 § 13 punkten, 6 §, 18 § 4 mom., 23 och 24 §, 25 § 1 mom., 27 § 1 mom. 2 punkten och 28 §,
av dessa lagrum 18 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1148/2001 och 27 § 1 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 1120/2001, samt
fogas till 3 § en ny 4 a-punkt och till lagen en ny 26 a § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

13) *ministeriet* trafikministeriet, om inte något annat bestäms genom förordning.

6 §

Teleföretagets skyldigheter

Teleföretaget skall sörja för dataskyddet inom den televerksamhet som det bedriver. Teleföretaget skall, vid behov i samarbete med andra teleföretag, upprätthålla en med beaktande av den tekniska utvecklingen tillräcklig och med hänsyn till kostnaderna skäligen säkerhetsnivå.

Teleföretaget skall informera abonnenterna om de särskilda risker som hänför sig till

Föreslagen lydelse

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

4 a) kränkning av dataskyddet en gärning eller händelse till följd av vilken konfidentialiteten, integriteten eller tillgängligheten i fråga om information, telekommunikation eller datasystem äventyras,

13) *ministeriet* kommunikationsministeriet, om inte något annat bestäms genom förordning av statsrådet.

6 §

Teleföretagets skyldigheter

Teleföretaget skall sörja för dataskyddet inom den televerksamhet som det bedriver. Teleföretaget skall, vid behov i samarbete med andra teleföretag, upprätthålla en med beaktande av den tekniska utvecklingen tillräcklig och med hänsyn till kostnaderna skäligen säkerhetsnivå.

Teleföretaget skall informera abonnenterna om de särskilda risker som hänför sig till

Gällande lydelse

säkerheten i företagets teletjänster samt om möjligheterna att avhjälpa dem och kostnaderna för åtgärder i samband därmed.

Ministeriet beslutar vid behov om vad som skall beaktas när frågan om vad som är skäligen kostnader och en tillräcklig säkerhetsnivå bedöms.

18 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter

Om en myndighets rätt att vid förundersökning av ett brott få identifieringsuppgifter bestäms i tvångsmedelslagen (450/1987).

23 §

Styrning och tillsyn

Den allmänna styrningen och utvecklingen av televerksamheten ankommer på ministeriet. Ministeriet skall i samarbete med *Teleförvaltningscentralen*, datasekretessmyndigheterna, teleföretagen, den industri som tillverkar teleutrustning och de sammanslutningar som företräder användarna

Föreslagen lydelse

säkerheten i företagets teletjänster samt om möjligheterna att avhjälpa dem och kostnaderna för åtgärder i samband därmed.

Teleföretaget skall underrätta Kommunikationsverket om betydande kränkningar av dataskyddet när det gäller telenät och teletjänster och hot mot sådana tjänster samt om betydande fel och störningar i telenät och teletjänster jämte åtgärder som vidtas för att hindra att sådana kränkningar, hot, fel och störningen upprepas. Kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om hur kränkningar av dataskyddet och hot mot sådana samt fel och störningar i telenät och teletjänster skall anmälas till Kommunikationsverket.

Teleföretaget skall anmäla betydande fel och störningar i telenät och teletjänster också till nödcentralen.

Genom beslut av ministeriet utfärdas vid behov bestämmelser om vad som skall beaktas när frågan om vad som är skäligen kostnader och en tillräcklig säkerhetsnivå enligt 1 mom. bedöms.

18 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter

Bestämmelser om en myndighets rätt att vid förundersökning av ett brott få identifieringsuppgifter finns i tvångsmedelslagen (450/1987). Bestämmelser om en myndighets rätt att för förhindrande av brott få identifieringsuppgifter bestäms i polislagen (493/1995).

23 §

Styrning och tillsyn

Den allmänna styrningen och utvecklingen av televerksamheten ankommer på ministeriet. Ministeriet skall i samarbete med *Kommunikationsverket*, datasekretessmyndigheterna, teleföretagen, den industri som tillverkar teleutrustning och de sammanslutningar som företräder användarna främ-

främja integritetsskyddet vid telekommunikation och dataskyddet inom televerksamhet.

Teleförvaltningscentralen skall

1) övervaka att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser iakttas, om inte något annat följer av 3 mom., *samt*

2) vid behov meddela tekniska föreskrifter om teleföretagens verksamhet samt om teleutrustningar, telenät och teletjänster på det sätt som denna lag förutsätter.

Dataombudsmannen skall övervaka att abonnentens förbuds rätt och förhandssamtycke enligt 20 och 21 § iakttas.

Om ett ärende som *Teleförvaltningscentralen* behandlar gäller ett förfarande som kan strida mot personuppgiftslagen (523/1999), kan *Teleförvaltningscentralen* till denna del överföra ärendet för att behandlas enligt nämnda lag.

24 §

Rätt till upplysningar

Utan hinder av vad som annanstans bestäms om sekretess har ministeriet, *Teleförvaltningscentralen* och dataombudsmannen rätt att, för utförande av uppgifterna enligt 23 §, av *i denna lag avsedda* teleföretag, deras sammanslutningar, ägare och innehavare av telenät samt teleentreprenörer, den som publicerar abonnentkataloger och den som bedriver direktmarknadsföring få behövliga uppgifter om deras verksamhet enligt denna lag.

ja integritetsskyddet vid telekommunikation och dataskyddet inom televerksamhet.

Kommunikationsverket skall

1) övervaka att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser *och föreskrifter* iakttas, *till den del* inte något annat följer av 3 mom.,

2) vid behov meddela tekniska föreskrifter om teleföretagens verksamhet samt om teleutrustningar, telenät och teletjänster på det sätt som denna lag förutsätter,

3) *via de allmänna telenäten arbeta med insamling av uppgifter om och utredning av kränkningar av dataskyddet i anslutning till datasystem och telekommunikation samt informera om frågor i anslutning till datasäkerheten.*

Dataombudsmannen skall övervaka att *bestämmelserna i 20 och 21 § om* abonnentens förbuds rätt och förhandssamtycke iakttas.

Om ett ärende som *Kommunikationsverket* behandlar gäller ett förfarande som kan strida mot personuppgiftslagen (523/1999), kan *Kommunikationsverket* till denna del överföra ärendet för att behandlas enligt nämnda lag.

24 §

Rätt till upplysningar och utlämnande av uppgifter

Utan hinder av vad som *någon* annanstans bestäms om sekretess har ministeriet, *Kommunikationsverket* och dataombudsmannen rätt att, för utförande av uppgifterna enligt 23 §, av teleföretag, deras sammanslutningar, ägare och innehavare av telenät samt teleentreprenörer, den som publicerar abonnentkataloger och den som bedriver direktmarknadsföring få behövliga uppgifter om deras verksamhet enligt denna lag.

Kommunikationsverket har rätt att lämna ut identifieringsuppgifter som det erhållit vid insamling av uppgifter om och utredning av kränkningar av dataskyddet till de teleföretag vilkas nätverk eller tjänster har

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

25 §

Tvångsmedel

Om någon bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, kan *Teleförvaltningscentralen* ålägga honom att rätta sitt fel eller sin försummelse. *Beslutet* kan förenas med vite eller med hot om att verksamheten avbryts helt eller delvis eller att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

25 §

Tvångsmedel

Om någon bryter mot denna lag eller mot bestämmelser *och föreskrifter* som har utfärdats med stöd av den, kan *Kommunikationsverket* ålägga honom att rätta sitt fel eller sin försummelse. *Kommunikationsverket* kan förenas *åläggandet* med vite eller med hot om att verksamheten avbryts helt eller delvis eller att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

26 a §

Tillsynsavgift

För Kommunikationsverkets tillsyn och andra prestationer enligt 23 § 2 mom. 3 punkten tas av företag som gjort televerksamhetsanmälan med stöd av 5 § telemarknadslagen ut en tillsynsavgift som bestäms på basis av deras omsättning. Bestämmelser om storleken på tillsynsavgiften utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet så att avgifterna täcker kostnaderna för myndighetsverksamheten. I fråga om avgifterna gäller i övrigt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

27 §

Brott mot bestämmelserna om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet

Den som uppsåtligen

2) försummar att sörja för dataskyddet inom televerksamhet enligt 6 § 1 mom.,

27 §

Brott mot bestämmelserna om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet

Den som uppsåtligen

2) försummar de förpliktelser i anslutning till dataskyddet inom televerksamhet som regleras i 6 § 1, 3 eller 4 mom.,

skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för brott mot bestämmelserna om integritetsskydd vid telekommunikation och data-skydd inom televerksamhet dömas till böter.

skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för brott mot bestämmelserna om integritetsskydd vid telekommunikation och data-skydd inom televerksamhet dömas till böter.

28 §

Ändringssökande

I beslut som *Teleförvaltningscentralen* har meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). *Teleförvaltningscentralen* kan i sitt beslut bestämma att beslutet skall iaktas *innan* det har vunnit laga kraft. Besvärsmyndigheten kan dock förbjuda verkställigheten av beslutet tills besvären har avgjorts.

28 §

Ändringssökande

I beslut som *Kommunikationsverket* har meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). *Kommunikationsverket* kan i sitt beslut bestämma att beslutet skall iaktas *trots att* det *inte* har vunnit laga kraft. Besvärsmyndigheten kan dock förbjuda verkställigheten av beslutet tills besvären har avgjorts.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 26 a § träder dock i kraft först den 20 .
